

БРОЙ 3 / 15 /

Година 1949 /втора/

Напредъ
и все

Напредъ!

Издава Българскиятъ Противоболшевически Съюзъ

3 МАРТЪ - ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ

Години, десетки години наредъ, въпреки тежките вериги на робството които го оковаваха, българскиятъ народъ самопожертвувателно се бори за свобода и извоюва свободата си.

Имената на плеада достойни народни синове - Левски, Ботевъ, Раковски, Караджата, Бенковски, Каблешковъ ... посветили и пожертвували живота си въ борбата за свобода стоятъ записани съ златни букви въ историята.

Споменикъ за събранието отъ Оборище, за хварковата чета на Бенковски, за саможертвата на Вола, за епопеята на Шипка ... съ и ще си останатъ единъ народенъ капиталъ който подчертава несломимата воля на нашиятъ народъ, воля за свобода и независимостъ.

На 3 МАРТЪ , денътъ на освобождението на България, българските граждани всъкога съ повтаряли клетвата си да пазятъ и бранятъ извоюваната свобода - най голѣмата гаранция за преуспѣването и благodenствието на България.

Далечъ отъ Родината , тази година , ние посрещаме 3 МАРТЪ . Извоюваната свобода съ толкова кръвъ и жертви , преди петъ години бѣше отново потъпкана. Чужди войски нахлули въ България като завоеватели доведоха съ себе си платени свои агенти, които поставиха на ръководното място на държавата , съ цель , чрезъ тѣхъ и тѣхното предателство, да могатъ да заблуждаватъ българскиятъ народъ и свѣтовното обществено мнение, че България е свободна държава, че българскиятъ народъ е свободенъ народъ, който самъ се управлява и самъ избира сега съществуващиятъ режимъ у насъ.

Българскиятъ народъ реагира срещу предателството . Българскиятъ народъ реагира срещу завоевателите. Още отъ първиятъ денъ той, свободолюбивиятъ български народъ, отказа да приеме наложеникъ му управници, отказа да се подчини на наложениетъ му новъ робски режимъ. И отново борбата за свобода пламна.

Днесъ на 3 МАРТЪ всички българи където и да се намиратъ тѣ, въ родината подтиснати отъ врагътъ или въ чужбина прогонени отъ сѫщиятъ този врагъ, едногласно даватъ свещена клетва : да се борятъ неуморно, следвайки примерътъ на ония които въ не далечното минало извоюваха народната свобода, и да извоюватъ отново , за винаги, свободата !

България е била, бѣше и отново ще бѫде свободна !

НАЧАЛОТО НА КРАЯ .

На 25.II.1949 г. пресата съобщи, че Съветска Русия е предявила иска-
ние предъ сателитното свое правителство въ Прага, да бѫдатъ допуснати да
се настанятъ на работа въ Чехските заводи, 400,000 германци отъ руската
зона на Германия... за да бѫде увеличено производството. Чехските кому-
нисти, виждайки много ясно, че въ случаи тѣхните господари отъ Москва,
преследватъ само свои лични интереси, които напълно противоречатъ на ин-
тересите на Чехословашкия народъ, за единъ моментъ съ забравили, че съ
комунисти т.e. верни слуги на Кремъль, и съ се опитали да се противопост-
тавятъ. Веднага обаче въ Чехия пристига Вишински, познатиятъ прокуроръ
на Съветския Съюзъ който така майсторски ликвидира противниците на Ста-
линъ, и ... следъ драматични обяснения съ чехските управници комунисти,
при които Вишински, наученъ да му се подчиняватъ, е получилъ нервенъ
припадъкъ, защото е срещналъ опозиция, въпроса изглежда е билъ уреденъ...
въ полза на Москва. Вишински останалъ въ Чехия на "курортъ", а въ Прага
упорито се говори че скоро немските работници ще пристигнатъ. Най инте-
ресното е, че другаря Вишински, съ познатиятъ большевишвицизъмъ, зая-
вилъ на господа комунистите отъ Прага, че за Съветска Русия 20 милиона
германци съ по важни отъ 6 милиона чехи... и въпроса се ликвидиралъ...
по большевишвици.

Пресата изнася, че Съветска Русия употребява същите методи въ отно-
шенията си къмъ своите сателити отъ Вършава.

Случилото се въ Прага и онова което става въ Вършава, по рано или
по късно , въ единъ или другъ видъ, ще сполети и България. За большеви-
ти нѣма никакво изключение. Тѣ преследватъ само своите груби интереси.
Въ най досбия случай тѣхните сателити могатъ да изиграятъ ролята на
торъ или мостъ по които да минатъ червени тѣ войници.

Понеже ние добре познаваме агентите на третиятъ интернационалъ на-
чело съ Георги Димитровъ, които днесъ съ большевишката помошъ и само
благодарение на тази помошъ , управляватъ въ България, можемъ отъ сега
да предвидимъ каква ще бѫде сѫдбата на българския народъ ако утре той
падне на калема . Георги Димитровъ и продажната клика около него ще про-
дадатъ всичко българско, цѣла България и народа заедно , за да угодятъ
на господарите си и да подсигурятъ получаването на дажбата която по ра-
но 22 години получаваха въ Москва и днесъ подъ друга форма получаватъ въ
България но пакъ чрезъ Москва.

Началото на краятъ наближава ! Страшна опасностъ застрашава народа
и страната ни! Единственото спасение е : борба за по скорошното освобож-
дение на България и премахване на кървавиятъ продажнически комунистиче-
ски режимъ !

Д.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ - НЕ ВЪРВАЙТЕ !

Съ голѣмъ шумъ , чрезъ пресата и радиото, бѣ известено за предло-
женията които Сталинъ прави на западните сили за мирно разбирателство
и уреждане на спорните въпроси.

Какъ ще погледнатъ на това предложение западните свободни народи
ние не знаемъ, ние обаче които изпитахме на гърбътъ си большевишките
обещания и всеки денъ изпитваме на гърбътъ си "демократичниятъ" режимъ
на българските большевики, ние не върваме. Никой отъ народите които ос-
танаха задъ "желѣзната завеса" не върваше и немогатъ да повърваше на
обещанията на большевиките , още по малко на Сталинъ.

Ние предупреждаваме - не вървайте ! Большевиките опитватъ да хвър-
лятъ мрежите си за да уловятъ нови жертви . Не вървейте ! За такива слу-
чаи българската народна поговорка казва : Вълкътъ козината си мени, но
не и характера !

Керчански

ЗА ПОЛИТИЧЕСКАТА ГРАМОТНОСТЬ НА СТУДЕНТИТЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ .

Нѣкога въ софийския университетъ и въ българските висши учебни заведения се учеше елита на българската младежъ, подбрана не по пътя на "отечественофронтовска" принадлежностъ или "Марксъ-Ленинъ-Сталинъ-Димитровска" линия, а по пътя на единъ качественъ подборъ, имашъ предвидъ само показанията успѣхъ въ гимназията. Така българската академическа младежъ отъ времето преди "Димитровската ера" вдъхваше респектъ въ всички обществени слоеве, а свободниятъ Български Националенъ студентски Съюзъ бѣ единъ истински политически барометъръ, въ който се вслушваха и българската преса и българските правителства и короната дори. Свободното българско студентство бѣ надпартийно, но патриотично. То си бѣ извоювало едно име, което по традиция се предаваше отъ семестъръ на семестъръ и ревниво се пазеше чисто и неопетнено. Именити учени, лѣкари съ свѣтовна известностъ, прависти и стопановеди, държавници и общественици – всички тѣ бѣха минали презъ школата на Българскиятъ Националенъ Студентски Съюзъ и презъ радващъ се на пълна академична свобода български висши училища. Онѣзи пъкъ български младежи, които се учеха въ чужбина, очудваха европейските професори съ своята интелигентностъ и знания, и не рѣдко сѫ давали първенци въ чуждите университети и висши технически училища.

Какво е нивото на днешната българска "академическа" младежъ ? За това ще цитираме една статия отъ вестникъ "Работническо дѣло" брой 23 отъ 30. Януари 1949 год. подъ насловъ: "Резултатътъ отъ една анкета за политическата грамотностъ на студентите". Въ тази статия се казва :

" На 16 декември м.г. между студентите отъ първи курсъ по руски езикъ и литература при софийския университетъ по инициатива на ржководството на С Н М бѣ проведена писмена анкета. Анкетата имаше за цель да установи политическата грамотностъ на студентите... По голѣмата частъ отъ отговорите обаче сѫ лоши, неправилни. Анкетата се провежда на 16 декември - веня въ който др. Георги Димитровъ произнесе историческата си речъ въ Лайпцигъ. Това събитие нашите и чужди вестници отбѣлезаха на първите си страници, писаха за него нѣколко дни отпреди. Отъ анкетираните 68 студенти 31 не даватъ правиленъ отговоръ на въпроса, презъ коя година е произнесена тази речъ. Има отговори които издаватъ пълно политическо невежество. Студентката Д.Ш. и студентъ А.И. пишатъ, че секретарь на Италиянската компартия е де Гаспери. Ст.З. пише, че седалището на Информбюрото е въ ... Римъ. Анкетираните младежи сѫ студенти отъ Софийския университетъ, а около 15 души отъ тѣхъ не знаятъ името на ректора на университета или го знаятъ погрешно. На въпроса кой е председателъ на великото народно събрание, отъ 68 души само единъ студентъ дава правиленъ отговоръ. Известна частъ отъ отговорите сѫ написани доста неграмотно съ груби граматически и правописни грешки. Общо 56 % отъ отговорите сѫ неправилни, лоши. Получените отъ тази анкета резултати, не сѫ специфични само за този курсъ, или за този факултетъ. Не по-добри биха били резултатъ и въ другите факултети. Това, разбира се, може да се обясни отчасти съ положението, че въ университета се учатъ все още доста младежи напълно чужди на нашата нова действителностъ хора съ доказани тежки престъпления, сдѣни отъ Народния съдъ младежи за фашистки убеждения, синове на бивши фабриканти и индустриски, на кулаци и пр. Подобни отговори издаватъ обаче преди всичко слабата политическа грамотностъ на значителна частъ отъ нашите студенти, тѣхната откажнатостъ отъ живата действителностъ отъ основните проблеми които вълнуватъ нашия трудовъ народъ. Не сѫ малко студентите, които не четѣтъ вестници, не познаватъ ос-

новните положения на нашата нова конституция, не знаят нищо или почти нищо за народното антифашистко възстание през 1923 г. за изграждането на Т.К.З.С., за нашите стопански планове, не се стараят да разбератъ големите преобразувания, които се извършиха и продължаватъ да се извършватъ въ нашата страна" ... и т.н.

Изброените отъ в. "Работническо Дѣло" факти сѫ наистина потресащи. Тѣ сѫ потресащи и за самите насъ, които никога не сме вървали, че боляшивизът ще намѣри приемъ срѣдъ българския народъ. Ние знаемъ, че 99 % отъ стотиците хилади членове на комунистическата партия въ България не знаятъ нищо за комунизма на Маркса, но изпитватъ ежедневно комунизма на Георги Димитровъ на собствениятъ си грѣбъ и тайно деноночно се молятъ на Бога да ги спаси отъ това не виждано до сега зло. Но че комунистически студенти, които се пресъватъ и приематъ само съ "Офе - бележки" въ университета, и то пъкъ точно най-ревностните бѫдащи агитатори на "Българо съветската дружба" студентите отъ "първи курсъ по руски езикъ и литература" - не знаятъ не само кой е председателъ на великото народно събрание, но и какъ се казна тѣхниятъ ректоръ - е единъ едновремено страшенъ и сраменъ фактъ. Тази аткета иде да покаже че въ аудиториите на българския университетъ сѫ се натъпкали полуграмотните комунистически гамени, които можаха да научатъ въ гимназията само едно: като пага гали да скандиратъ по стотици пъти имената на Сталинъ, Тито, Димитровъ и за реватъ като освирѣпли звѣрове "горе" "долу" и "позоръ" по митингите и събранията на комунистическата партия по желание на тѣхните менажери. Никакви "фашистки" елементи немогатъ да извинятъ невежеството всрѣдъ българската университетска младежъ! Или в. "Работническо Дѣло" иска да ни убеди, че 67 отъ анкетираниятъ 68 студенти не знаятъ кой е председателъ на Великото народно събрание, защото сѫ "фашисти"? Ако това е така оставяме на в. "Работническо Дѣло" да пресъмѣте каква е пропорцията между "фашистите" и комунистите въ широките народни маси, щомъ тя въ първи курсъ по руски езикъ и литература при Софийския университетъ е 67 : 1.

Д-ръ Г.

"ВЪНЪ ОТЪ УНИВЕРСИТЕТА НАРОДНИТЕ ВРАГОВЕ"

Подъ горното заглавие, излизаша въ София вестникъ "Народна младежъ" Органъ на Ц.К. на Съюза на народната младежъ въ България, брой 174 отъ 7 февруари 1949 год. печати голѣма статия и надава вои искайки да се изключатъ отъ университета "народните врагове": Константинъ Димитровъ Иолзовъ защото билъ водачъ на легионерите въ Самоковъ; Иванъ Денчевъ Недѣлковъ защото билъ по рано офицеръ въ "фашистката" армия; Стойко Ивановъ Дончевъ защото билъ активенъ легионеръ; Младенъ Каменовъ Вълковъ защото билъ легионеръ; Кръстю Христовъ Кръстевъ защото билъ въ организацията Браникъ; Алекси Спасовъ Алексиевъ защото билъ чиновникъ на "фашистката" държава; Цочо Димовъ Петковъ защото билъ командиръ на рота въ "фашистките" трудови войски и пр. и пр. Съ други думи, днесъ въ България всички които не сѫ комунисти се обявяватъ за "народни врагове" и се лишаватъ отъ всички права, дори и отъ правото да учатъ, независимо отъ факта че димитровската конституция прогласи, че въ България се установява свобода и демокрация, че всѣки има право да изповѣдва свободно убежденията си, че вратите на учебните заведения широко се отварятъ ... комунистически, димитровски, лжии и заблуждения... истината я познаватъ само тия които изпитватъ сега на грѣба си червената свобода и демокрация. Нещата сѫ толкова ясни че не се нуждаятъ отъ коментарии. Единственото спасение е: часъ по скоро корена ликвидация на комунизма, комунистическиятъ режимъ и димитровщината!

НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ СРЕДУ БОЛШЕВИЗМА ИЛИ ОТЕЧЕСТВЕНЪ ФРОНТЪ № 2 ?

Вече петъ години единъ невижданъ кървавъ и потиснически режимъ умъртвява нашиятъ народъ и разорява нашата страна.

Преди 9.9.1944 год. нѣкoi български политически групички и лица, изключително левичари които нѣмаха никакви корени в средъ българскиятъ народъ, тайно сега коалираха съ комунистите, образуваха заедно съ комунистите така наречениятъ Отечественъ Фронтъ, който получи благословията на Георги Римитровъ отъ Москва тогава и заедно съ комунистите конспираха срещу държавата.

За честъ на Българският народъ нито една отъ неговите партии които действително обединяваха большинството отъ нашиятъ народъ, на чело съ Българският Народенъ Земедѣлски Съюзъ воденъ отъ Димитъръ Гечивъ, Коста Муравиевъ и плеада други известни и признати земедѣлски водачи / всички веднага следъ 9.9.1949 г. изпратени въ затворите/ не само не вземаха никакво участие въ Отечествения Фронтъ но бѣха противъ него.

България бѣ прегазена отъ червената армия и съ помоха на щиковетѣ на Сталиновите войници, противъ волята на българския народъ, въ България бѣ наложена една противонародна властъ. Тази властъ можа да се закрепи само следъ като извѣрши масови убийства; само като прати въ затворите и концлагерите хилади и хиляди граждани; само като задушващо съ тероръ всѣка проява на недоволство. НИКОЙ който е съдействуval за да се установи тази властъ, ОЩЕ ПО МАЛКО ТОЗИ който е крепилъ тази властъ особено първите месеци следъ септемврий 1944 год. никога неможе да се освободи отъ отговорността която тежи върху плещите му!

Поради стеклитъ се обстоятелства и поради това че на българскиятъ народъ бѣ отнета всъкаква свобода, следъ 9.9.1944 год. на политическата повърхност въ България изплуваха личности които никога не биха и неможеха да играятъ каквато и да е роля въ България. Особено това трбва да се отбележи въ връска съ земеделските съюзъ и социалистическата партия, водачите на които партии бѣха пратени въ затворите и тяхните мъстята бѣха заети отъ приятни на комунистическия господари и назначени отъ последните на водаческите постове, нови личности съ девичарски идеи. На високи постове, особено като дипломати, останаха нѣкогай интелигенти, които действително по идеи не бѣха комунисти, но които по кариеристични съображения, станаха колаборатори и съдружници на комунистическата власт - поемайки разбира се и цѣлиятъ насищъ които това можеше да имъ донесе - но за тяхъ кариерата изглежда е била по важна отъ всичко.

но за тях кариерата изглежда с ома по-добра от тази на комунистите. Много скоро се разбра, че комунистите преследват своите цели неуколно. Тъ започнаха да изхвърлят единъ по единъ съдружници си отъ властъта. Изхвърлени или прогонени вече, мнозина побързаха да се обявятъ за противокомунисти - особено виждайки какъ се развиваатъ събитията. Въ България народа, най вече и най активни бѣха националистите, които дадоха и най много жертви, се надигна - Една опозицона вълна залѣ цялата страна. Народа се надѣваше, че ще дойде можеби намѣса, че ще се спаси най после. Никой не питаше кой отъ коя партия е? Всички се дѣлеха само на две - комунисти и противници на комунистите. При произведенитѣ презъ 1946 год, избори, цѣлиятъ български народъ стихийно, отъ всички партии и организации, всички национални среди и движения, гласуваха за кандидатите на опозицията, които не бѣха кандидати на тази или онази партия, а бѣха кандидати на противокомунистическиятъ фронтъ.

Комунистическата власт, опръвна на Москва, съ реки от кръв задуши народното недоволство. Опозицията въ България вече не екзистира. Народното движение противъ комунизма остана само като нелегално движение което и сега действува. Самата комунистическа власт го признава чрезъ постоянните процеси и други мърки които непрекъснато сѫ въ ходъ.

Въ чужбина можаха да се спасят малцина българи. Тъхна длъжност е да направят всичко каквото могат за да помогнат на своят народ. И за честь на българските емигранти, тъ всички единодушно застанаха на НАЦИОНАЛНИЯ ФРОНТ СРЕЩУ БОЛШЕВИЗМА.

Българските националисти, отзовали се въ чужбина, които години наред, преди 9.9.1944 г. след тази дата и сега съ били и остават противници на комунизма, прокламираха:

Всъки който има за нещо да отговаря предъ българският народ ще отговаря когато се върнем въ България - тукъ ние няма да бъдем съдии никому.

Всъки който се нареди на противокомунистическият фронт има право да застане въ първата редица - няма значение отъ коя партия е бил той - всички съ само българи и българите могат да се дължат днесъ само на противокомунисти и комунисти; всъко друго дължение е престъпление спрѣмо освободителното дѣло.

Следъ като въ България се разбра, че комунистите ще изхвърлят единъ по единъ ортацитъ си и следъ като положението стана всеч опасно и за тия които се бѣха продали на комунистите, започнаха да бѣгатъ въ чужбина и да се спасяватъ и лица които бѣха колаборатори съ комунистите, такива които и преди и следъ 9.9.1944 год. бѣха членове и видни фактори въ Отечествениятъ фронтъ.

Възъ основа на прокламираниятъ принципъ върху който националистите обявиха че ще се води борбата всъки бѣглецъ бѣше посрещнатъ добре и му бѣ предложено място въ редиците на борците. Но уви!

Побѣгналите бивши членове на Отечествениятъ фронтъ, намерили се въ чужбина, опиратъ се на нѣкой създадени връски, вместо да осъзнайтъ направената отъ тѣхъ грешка която докара неописуеми нещаствия на България, вместо да подирятъ начинъ да се реабилтиратъ въ борбата, побързаха да използватъ конюктура. Тези господи, бивши комунистически колаборатори и отговорници за кланетата въ България следъ 9.9.1944 год. съ едно невиждано нахалство обявиха себе си за представители на българскиятъ народъ?!?, обявиха националистите противокомунисти за фашисти и правятъ отчаени опити да монополизиратъ борбата противъ комунизма за себе си и за партийните си приятели - всички бивши отечествено фронтовци. Нещо повече - тези господи побързаха да съставятъ комитети и не се засрамиха да ги нарекатъ национални. Направили комитетите си, съставени изключително отъ бивши отечествено фронтовци, тѣ сега правятъ опитъ да заблудятъ свѣтовното обществено мнение, че тѣ, а не националистите, съ бордатъ противъ комунизма и че при тѣхъ трѣба да се отиде, около тѣхъ трѣба да се групиратъ българите!?! Като прочете човѣкъ имената на състѣвящите тия комитети остава съ убеждението че тукъ се касае за Отечественъ Фронтъ № 2-и по всичко личи че това е истината-бившите О.Ф. № 2 въ чужбина.

Какво кощунство съ страданията на българскиятъ народъ! Какво невиждано безсрамия! Единъ варварски опитъ - отново да се използува положението.

Ние сме принудени да спремъ защото не желаемъ да споменаваме имена и да изнасяме факти. Ние само предупреждаваме:

Опомните се господи! Не кощунствайте съ името на страдащиятъ народъ който вие хвърлихте въ страдание. Не злоупотребявайте съ обстоятелството че народа неможе сега да говори и не твърдете неистината че милионите българи които презъ 1946 год. гласуваха за опозицията били дали вамъ мандатъ да ги представлявате. Ако разчитате че народа има какъ са паметъ горчиво ще се излъжете! Вамъ е представена възможността да се реабилтирате. Използвайте тази възможност за да може поне малко дете изправени за да отговаряте за колабораторството ви съ комунистите. Не забравяйте че въ затворите лежатъ днесъ въ България партийните водачи на Земедѣлския Съюзъ, на социалистическата партия, на всички партии и организации и че тия хора ще подирятъ сметка отъ васъ за дѣлата ви! Събитията се промѣниха. Ако случайно днесъ имате нѣкакви връски, още, не забравяйте че утре може да бѫде друго. Отечественъ Фронтъ № 2 въ чужбина няма да бѫде търпянъ!

ВЪЗРАЖДАНЕ

Преди късо време, българи националисти емигранти, живущи въ Парижъ съ турили основите на единъ български националенъ противокомунистически комитетъ въ Франция съ седалище Парижъ и съ започнали издаването на списанието "Възраждане". Първиятъ брой на списанието вече е излъчълъ. Идейните основи на които застава комитета въ Парижъ напълно се покриватъ съ нашите разбирания и идеи въ името на които ние водимъ борбата противъ комунистическиятъ режимъ въ България. "Възраждане" е едно ново доказателство, че българските националисти, отъ всички партии и организации, където и да се намиратъ, винаги съ се вдъхновявали отъ едни и същи идеи. "Възраждане" е единъ новъ голъмъ приносъ въ борбата противъ болневизма за свободата на България.

Ние поздравляваме комитета отъ Парижъ и адмирираме неговата инициатива. Ние препоръчваме на нашите членове да станатъ абонати на списанието "Възраждане". Адреса на списанието "Възраждане" въ Парижъ е:

" LA RENAISSANCE BULGARE " 5 rue Pierre Chausson, - Paris (X)

ДА БЪДЕМЪ НА ЯСНО.

Подъ това заглавие въ миналията брой на списанието ни, ние публикувахме една статия за изясняване на въпроса кои съ причините за гдето не всички българи съ обединени въ борбата противъ болневизма. По този поводъ издаванието отъ Българскиятъ Клубъ Мюнхенъ бюлетинъ "Свободно слово" печати една бележка съ която изказва своето мнение, че той разбира, какво визирите, подъ наименование "другите" въ нашата статия съ хората около комитета България свободна и независима - подкомитетъ Мюнхенъ, които отказаха да взематъ участие въ общата акция за единение. Съ настоящата бележка ние искаме да се извинимъ ако отъ нашата статия не се е разбрало кого искаме да визирате подъ наименованието "другите". Това наименование ние наистина визирате хората отъ комитета България свободна и независима подкомитетъ Мюнхенъ, които единствени не пожелаха да взематъ участие въ акцията за единение на националните сили за борба противъ болневизма, макаръ че дуократно бъха поканени.

ЗВЕНО И РАДИКАЛИТЕ "САМОЛИКВИДИРВА"

Преди единъ месецъ на състоялото се заседание на централния комитетъ на "партията" Звено другаря / сега той вече се нарича другаръ / Кимонъ Георгиевъ заяви, че Звено "самоликвидира" и ще се прелъде въ единната организация на О.Ф-ето т.е. Звенарите влизатъ въ комунистическата партия и ставатъ комунисти.

По същото време радикалитъ Костурковисти направиха едентични изявления.

Ние винаги сме твърдели, че съдбата на продажниците които подложиха гърбовете си на комунистите за да могатъ тези последните да заграбятъ властта въ България, ще бъде ликвидация. Звено и Костурковистите получаватъ вече наградата си така както Нейковистите по рано е получиха. Реда на левичарите земедълци Трайковисти наближава. Продажниците и предателите ще свършатъ съ ликвидация.

За да бъдемъ справебливи тукъ тръбва да признаемъ че комунистите иматъ една заслуга и тя е че тъ очистиха българскиятъ общественъ животъ отъ тия долни котерии, особено отъ "Звено", това гнойно котило което само нещастия е донесло на България.

"ПЪЛНА" РЕЛИГИОЗНА "СВОБОДА" ВЪ БЪЛГАРИЯ.

Следъ като преди няколко месеци свещениците от българската православна църква "доброволно" тръбаше да гласуват конгресна резолюция по случай конгреса си, въ която казаха, че предоставятъ на О.Ф. възпитанието на младежъта; правото да разпорежда въ църквата; правото да налага на свещениците какъ да мислятъ и пр. и следъ като отъ няколко седмици въ България комунистическата власт води единъ унищожителенъ съдебенъ процесъ срещу свещениците ръководители на протестанската църква, сега тъ обвинени въ предателство и шпионство - въ "народното" събрание бъ разгледанъ законъ за въроизповеданията. При разглеждането на този законъ комунистическите боратори грамогласно заявиха, че въ България сега всички евреи, арменци, турци, цигани и пр. иматъ пълна свобода на въроизповедание. За българите не се спомена нищо. Каква "пълна""свобода" иматъ българите даже и самите комунистически депутати не посмъха да кажатъ ... защото всички знае истината, че ВЪ БЪЛГАРИЯ ДНЕСЬ БЪЛГАРИТЪ СЪ РОБИ въ собственията си домъ гдето вчера бъха господари.

Кой тогава е комунистъ ?

И другъ пътъ ние сме задавали този въпросъ на българските комунисти. И днесъ ние имъ го повтаряме по случай собствените имъ самопризнания, направени чрезъ прочитането на едно изложение по радио София на 17.2. 1949 год. съ което се изтъква, че плановете за индустриталното производство не били изпълнени защото работниците саботирали; че плановете за засягането не били изпълнени защото селяните саботирали и пр. и пр. Но преди комунистите също направиха самопризнания че чиновниците въ большинството си съ противъ властъта; че интелигенцията е противъ О.Ф.-ето; че свещениците съ противъ: че въ самия Отечественъ Фронтъ хиляди и хиляди били реакционери за което се проведе чистка, а отъ собствената комунистическа преса въ България, вестниците отъ 13.2.1949 год. ни се извѣсти, че се изключватъ отъ редовете на така наречения Националенъ Комитетъ на О.Ф.-ето, най вишата комунистическа инстанция, седемъ членове понеже съ реакционери, а именно: Петър Младеновъ Живковъ, Иванъ Тодоровъ Боджииевъ, Христо Николовъ Христовъ, Тодоръ Антовъ Георгиевъ, Стефанъ Владимировъ Марковъ и др.

Ние питаме ? тогава кой въ България е комунистъ ?

"ГЕРОЯ" отъ ЛАЙПЦИГЪ БЕЗЪ ГАЩИ !

Години наредъ вече, съ случай и безъ случай, комунистите постоянно трабятъ, че Георги Димитровъ, "героя" отъ Лайпцигъ, при процеса въ Лайпцигъ билъ защитилъ идеите на комунизма и комунистическите режими така че цѣлиятъ свѣтъ занемълъ отъ "блѣсъка" на червената звезда.

Отъ няколко седмици въ Парижъ се разглежда процеса Кравченко. Отъ всички краища на свѣтъ дошли свидетели, руси, които потвърдиха ужасите и терора който съществува въ комунистическиятъ рай. Цѣлиятъ свѣтъ сега видя истината. Свидетелите на Москва занемъха. Кремълъ не можа нищо друго да отговори освенъ, изпускати нервите си, да поискатъ бѣдатъ предадени няколко отъ свидетелите бъгалци отъ Русия ... Процеса Кравченко е единъ невижданъ бламъ за комунистите въобще. Онова което направи Москва, е само едно ново доказателство за пълниятъ бламъ, на комунистите и комунистическите режими - "народните" демокрации!

По отношение на България този процесъ има също своето отражение и значение. Интересно е че българската преса мълчи . Не смеятъ дори да критикуватъ горките . Какво могатъ да кажатъ когато , простому казано, при процеса въ Парижъ се разбра, че "Героя" отъ Лайпцигъ е говорилъ отъ началото до края лжии ... или съ други думи - на "герся" отъ Лайпцигъ му бъха свалени гащите ... и всички видя

ЕДИНСТВОТО ВСРЕДЪ БЪЛГАРИТЕ НАЦИОНАЛИСТИ ЕМИГРАНТИ КРЕПНЕ !

Въ последните дни на февруари 1949 год. въ Мюнхен се е състояло заседанието на избраната на конференцията станала на 27.12.48 год. комисия която имаше задачата да изработи организационият статутъ на единната национална емиграция. При пълно единодушие комисията е изпълнила съ успѣхъ възложената и задача. Въ комисията сѫ участвали представителите на Българскиятъ Противоболшевишки Съюзъ; Идейно националниятъ центъръ "Демократически сговоръ" и Българскиятъ клубъ "Мюнхенъ". Представителя на иденията кръгъ "Задита" писмено се е солидаризиралъ съ решението на комисията понеже е билъ възпрепятствување лично да присъствува на заседанието.

НОВА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА НАЦИОНАЛНАТА ЕМИГРАЦИЯ.

Поради извършване на необходимите предварителни работи и предстоящето активизиране на ЕДИННАТА БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ЕМИГРАЦИЯ въ края на месецъ Мартъ 1949 год. ще се състои въ Германия нова конференция на представителите на всички национални емигрантски среди и организации отъ Германия и Австрия. Тази конференция ще има задачата да закрепи и продължи дѣлото на конференцията станала на 27.12.1948 год. Всички участващи въ ЕДИННАТА НАЦИОНАЛНА ЕМИГРАЦИЯ организации и среди сѫ уведомили че ще присъствуватъ на конференцията съ свои делегати. На тази конференция нѣма да присъствуватъ само представители на комитета България свободна и независима - респективно подкомитета въ Мюнхенъ и той въ Инс布鲁гъ.

НОВИ ПОЖЕРТВУВАНИЯ ЗА сп. "БЪЛГАРИЯ".

Отъ Канада се обаждатъ заминали тамъ преди нѣколко месеци наши съмишленици. Тѣ изразяватъ своятъ копнежъ да получаватъ списанието "България" и изпращатъ стойността на нѣколко абонаменти за юла година. Ние благодаримъ на върните приятели и имъ обещаваме че тѣ винаги ще получаватъ "България".

Отличенъ българинъ, патриотъ, градинар отъ Тироль изпрати на редакцията пощенски марки за експедиране на 100 броя отъ списанието за чужбина и 100 броя за вътрешността. Ние сърдечно благодаримъ на този щедъръ дарителъ който съ своята лепка много улеснява редакцията, но и подчертава, че дѣлото винаги ще намѣри българи които ще го подкрепятъ за да напредва и преуспѣва.

Редакцията не е забравила задължението си да изпрати отъ тази книжка 50 броя въ "България", съгласно желанието на дарителя за когото съобщихме миналиятъ брой на списанието. Едновременно съ изпращането на списанието на всички наши приятели и съмишленици въ Европа и Америка ние изпращаме и 50 броя на разни адреси въ България.

"БЪЛГАРИЯ"

Месечно списание

Издава Българският Противоболшевишки Съюзъ